

Entreprenørbegrebet

Jørgen Ravn Elkjær

Økonomisk Institut, Københavns Universitet

SUMMARY: As a consequence of the history of thought development the concept of the entrepreneur is applied today to both persons and a number of distinctively different functions. It is proposed in this paper that application of the concept of entrepreneurship implies acknowledgement of the theoretical connection in which it is used. The classification suggested in this paper implies for a start a splitting up into categories, e.g. according to whether the concept of entrepreneurship is used theoretically or empirically, and about a person or a function. The categories stated are to a certain extent complementary.

1. I de seneste årtier har entreprenørbegrebet fået en vis renæssance, også i andre betydninger end den af Joseph A. Schumpeter anvendte. Schumpeter (1934, 1939) anvender entreprenørbegrebet elitært som betegnelse for de få særlig evnerige personer, der realiserer konjunktur- og vækstskabende kombinationer eller innovationer. For mange økonomer er en "entreprenør" da også, jfr. Schumpeter, en særlig initiativrig og arbejdsom person, der etablerer en virksomhed.

Imidlertid anvendes entreprenørbegrebet, udover Schumpeters definition, med en række forskellige betydninger i såvel daglig tale som i videnskabelige fremstillinger. De forskellige opfattelser af entreprenørbegrebets betydning findes på såvel dansk som engelsk, hvor de engelske forskelle er de mest tydelige. På engelsk anvendes ordet "entrepreneur" for det første om en "owner/manager" af en mindre virksomhed. For det andet anvendes ordet "entrepreneur" i en betydning, der omtrent svarer til det danske ord "iværksætter". Undertiden afgrænses betydningen af "entrepreneur" i denne anden betydning til personer, der etablerer virksomheder af ny karakter, ofte med et element af "high-tech".

Flertydigheden af entreprenørbegrebet genfindes også i videnskabelige fremstillinger, jfr. Elkjær (1988). Mest kendt er Schumpeters (1939) anvendelse, hvor "entrepreneurs" er de personer, der gennemfører innovationer. Andre økonomer, som f. eks. Walras (1926) og Clark (1899), anvender entreprenørbegrebet til at betegne en udbudsrelateret funktion, der frembringer ligevægt i økonomien. I denne forbindelse anses entreprenørfunktionens evne til at skabe ligevægt i økonomien for så udtalt, at den ignoreres i den videre analyse. En tredje entreprenøropfattelse findes inden for den østrigske skole, jfr. Kirzner (1973), der anvender entreprenørbegrebet om årvågenhed

Entreprenørbegrebet

Jørgen Ravn Elkjær

Økonomisk Institut, Københavns Universitet

SUMMARY: As a consequence of the history of thought development the concept of the entrepreneur is applied today to both persons and a number of distinctively different functions. It is proposed in this paper that application of the concept of entrepreneurship implies acknowledgement of the theoretical connection in which it is used. The classification suggested in this paper implies for a start a splitting up into categories, e.g. according to whether the concept of entrepreneurship is used theoretically or empirically, and about a person or a function. The categories stated are to a certain extent complementary.

1. I de seneste årtier har entreprenørbegrebet fået en vis renæssance, også i andre betydninger end den af Joseph A. Schumpeter anvendte. Schumpeter (1934, 1939) anvender entreprenørbegrebet elitært som betegnelse for de få særlig evnerige personer, der realiserer konjunktur- og vækstskabende kombinationer eller innovationer. For mange økonomer er en "entreprenør" da også, jfr. Schumpeter, en særlig initiativrig og arbejdsom person, der etablerer en virksomhed.

Imidlertid anvendes entreprenørbegrebet, udover Schumpeters definition, med en række forskellige betydninger i såvel daglig tale som i videnskabelige fremstillinger. De forskellige opfattelser af entreprenørbegrebets betydning findes på såvel dansk som engelsk, hvor de engelske forskelle er de mest tydelige. På engelsk anvendes ordet "entrepreneur" for det første om en "owner/manager" af en mindre virksomhed. For det andet anvendes ordet "entrepreneur" i en betydning, der omtrent svarer til det danske ord "iværksætter". Undertiden afgrænses betydningen af "entrepreneur" i denne anden betydning til personer, der etablerer virksomheder af ny karakter, ofte med et element af "high-tech".

Flertydigheden af entreprenørbegrebet genfindes også i videnskabelige fremstillinger, jfr. Elkjær (1988). Mest kendt er Schumpeters (1939) anvendelse, hvor "entrepreneurs" er de personer, der gennemfører innovationer. Andre økonomer, som f. eks. Walras (1926) og Clark (1899), anvender entreprenørbegrebet til at betegne en udbudsrelateret funktion, der frembringer ligevægt i økonomien. I denne forbindelse anses entreprenørfunktionens evne til at skabe ligevægt i økonomien for så udtalt, at den ignoreres i den videre analyse. En tredje entreprenøropfattelse findes inden for den østrigske skole, jfr. Kirzner (1973), der anvender entreprenørbegrebet om årvågenhed

over for markedets muligheder i forbindelse med udøvelse af såvel udbuds- som efterspørgselsfunktionerne.

To forhold er efter min vurdering væsentlige for en forståelse af entreprenørbegrebet og dets flertydighed. For det første har entreprenørbegrebet i økonomisk teori en lang tradition, der kan føres tilbage til Cantillon (1755) – evt. endnu længere. For det andet har en række andre samfundsvidenskaber et entreprenørbegreb. Dette indebærer, at en forståelse for entreprenørbegrebet for det første er knyttet til bestemte historiske perioder og økonomiske teorier, og for det andet til en række andre samfundsvidenskaber, som jævnligt inddrages i økonomiske bidrag.

2. For Cantillon (1755) er entreprenørbegrebet centralt, idet det anvendes til at udtrykke dynamik og konkurrence på markedet. Entreprenørbegrebet betegner en funktion som risikobærer i modsætning til en funktion som modtager af fast løn.

Fysiokraterne opfattede derimod entreprenøren som f. eks. ejer af en stor gård, hvis indtægt begrebsmæssigt kan opdeles i jordrente, arbejdsvederlag og betaling for risikobæring. Siden fysiokraterne har entreprenørbegrebet fulgt to traditioner, en fransk-sproget og en engelsk-sproget.

Den fransk-sprogede version kan eksemplificeres med opfattelsen hos Say (1826) og Walras (1926). Begge betragter entreprenøren som en mellemmand, der kombinerer produktionsfaktorer under overvejelse af muligheden for gevinst. Specielt Walras (1926) definerer fire abstrakte funktioner, der udfører produktionsprocessen: *propriétaire foncier, travailleur, capitaliste* og *entrepreneur*. Det er Walras' fortjeneste eksplicit at definere entreprenøren som en abstrakt funktion i den økonomiske proces: På baggrund af aktuel diskrepans mellem udbud og efterspørgsel kombinerer entreprenørfunktionen produktionsfaktorer med henblik på opnåelse af en gevinst i følgende perioder.

Walras beskriver ligevægt som *un état idéal et non réel*, hvor økonomiens produktionsfaktorer udveksles uden mulighed for entreprenørgévinst eller risiko for entreprenørtab. I Walras' kendte $(2n + 2m - 1)$ ligninger er entreprenørfunktionen imidlertid udeladt af formaliseringen. Begrundelsen er antagelig, at entreprenørfunktionen ikke er påkrævet i ligevægt, ligesom den ikke modtager nogen aflønning. Den af Walras' initierede tradition mht. formalisering af et marked er således en af årsagerne til, at entreprenørbegrebet i dette århundrede har været holdt i baggrunden.

Adam Smith besøgte fysiokraterne i Frankrig, før han skrev *Wealth of Nations*. Hos Adam Smith (1776) genfindes da også i forbindelse med fordelingsteori den fysiokratiske anvendelse af entreprenørbegrebet, men i øvrigt er den engelske tradition præget af vanskeligheder med at finde et udtryk, der ækvivalerer med det franske ord *entrepreneur*. De engelske økonomer anvendte ord som: *projector, employer, manager, adventurer* og *undertaker*, der imidlertid ikke udtrykker vision og handlekraft på samme måde som det franske ord *entrepreneur*. Dette beklagede f. eks. J. S. Mill (1848, p. 406):

“French political economists enjoy a great advantage in being able to speak currently of *les profits de l'entrepreneur*”. Og uanset at f. eks. Marshall (1920) leverer omfattende og centrale beskrivelser under anvendelse af begreberne *manager* og *undertaker*, er Marshalls beskrivelser blevet forbigået i den efterfølgende økonomiske forskning, der dog har Marshall (1920) som udgangspunkt. I den engelsk-sprogede tradition er uklarhed ved valget af termer i den verbale fremstilling en årsag til, at entreprenørbegrebet mistede sin betydning.

3. Interessen for entreprenørbegrebet i de seneste årtier kan bl. a. tilskrives en øget interesse for Joseph A. Schumpeters bidrag og sammenhængen mellem teknisk og økonomisk udvikling. Den fornyede interesse for entreprenørbegrebet i økonomisk teori betragtes undertiden også som initieret af artiklerne af William J. Baumol, Harvey Leibenstein og Arthur H. Cole m.fl. (1968) under overskriften “The Entrepreneur”. Mere generelt forbindes interessen for entreprenørbegrebet ligeledes ofte med bidrag af økonomer som Israel Kirzner (1973) og Mark Casson (1982). Specielt danske bidrag er Estrup (1977) og Mossin (1978).

Som et led i denne interesse har antallet af titler centreret om *entrepreneurship* været stigende. Eksempelvis indeholder alle tre numre af *Nationaløkonomisk Tidsskrift* fra 1990 i litteraturoversigterne under rubrikkerne “Almindelig økonomisk teori” eller “Industripolitik m.v., teknologi” publikationer om *entrepreneurship*. Det samme gælder for *Journal of Economic Literature*. Ligeledes indeholder pensumbogen Ricketts (1987) et kapitel om “The Entrepreneur”.

Mange økonomer ignorerer dog stadig entreprenørbegrebet eller anser det for at være for uklart defineret til analytisk anvendelse. Flere forskere lægger vægt på de vanskeligheder, der er affødt af forskellige opfattelser af entreprenørbegrebets betydning. Dette gælder bl.a. John Kjeldsen (1989), hos hvem det i det sidste konkluderende afsnit hedder: “Erkendelsen af, at der er behov for en begrebsafklaring inden for entreprenørforskningen, bliver således mere og mere udbredt”.

4. På baggrund af mit arbejde i forbindelse med mit licentiatprojekt, herunder forarbejdet til mit indlæg på forskerseminaret “Entreprenørbegrebet i økonomisk og samfundsvidenskabelig teori” (20.-21. november 1990), er jeg nået til den konklusion, at det ikke er muligt at definere et markant og universelt entreprenørbegreb, der kan anvendes i enhver økonomisk subdisciplin. På grund af flerheden af betydninger må entreprenørbegreberne som en indledning klassificeres i relation til den teori og den arbejdsmetode, hvori de anvendes. Forskellige subdiscipliner og skoler kan på grund af forskelligheder både med hensyn til formål og metoder ikke med udbytte anvende samme entreprenørbegreb.

Der må efter min vurdering som indledning til en anvendelse af entreprenørbegreberne foretages tre opdelinger:

Skema 1: Kategorier af entreprenørbegreber.

Entreprenørbegreber i Economics		
	Entreprenøren som en person	Entreprenøren som en funktion
Teori	Chamley, Kihlstrom & Laffont	Schumpeter, Walras, Estrup, Kirzner, Coase
Empiri	Vejrup Hansen (DS), Meyer	Mansfield, Hartman & Wheeler
Entreprenørbegreber i Business		
	Entreprenøren som en person	Entreprenøren som en funktion
Teori	McClelland	Stevenson & Harmeling
Empiri	Gilad et al., Groes	Herlau & Tetzschner

For det første må der gennemføres en opdeling med hensyn til, hvorvidt det analyse-rede objekt er en hel økonomi eller den enkelte virksomhed. Dette er i *Skema 1* be-nævnt med termene *economics* og *business*, som er valgt med henvisning til den opde-ling i *Economics Department* og *Business Department*, der er almindelig ved f. eks. amerikanske universiteter.

For det andet må der skelnes mellem opfattelser, hvor entreprenøren er en person, og hvor entreprenøren er en funktion.

Den tredje sondring ligger mellem teoretiske og empiriske bidrag. Forskellen mel-lem empiriske bidrag i *economics* og *business* er ofte foruden undersøgelsesernes formål et spørgsmål om størrelsen af den undersøgte population.

Hver af de mulige otte kategorier er i *Skema 1* eksemplificeret med bidrag. De an-førte entreprenørbegreber er i vid udstrækning komplementære og ikke alternativer. Dette indebærer, at de otte kategorier ikke behøver at udelukke hinanden, ligesom der findes bidrag, hvor der sideløbende anvendes entreprenørbegreber fra flere af de nævn-te otte kategorier.

Teoretiske entreprenøropfattelser i *economics* tillægger ofte hvert individ i en øko-nomi en ganske bestemt egenskab i en individuelt varierende grad, der ofte formalise-res som et reelt tal på et defineret interval. Egenskaben kan f. eks. være "vision og handlekraft", jfr. Christophe Chamley (1983): "Entrepreneurial abilities and liabilities in a model of self-selection", eller "risikoaversion", jfr. Richard E. Kihlstrom & Jean-Jacques Laffont (1979): "A General Equilibrium Entrepreneurial Theory of Firm For-mation Based on Risk Aversion".

Andre teoretiske bidrag, hvor entreprenøren eksplicit ikke er et individ, men en

funktion, er Walras (1926), Coase (1937), Estrup (1977) og Kirzner (1973). I Schumpeters fremstilling kan der undertiden være begrundet tvivl om, hvorvidt entreprenorbegrebet betegner en person eller en funktion. Bemærk, at der også inden for hver af de otte kategorier findes flere betydninger af entreprenorbegrebet. Med hensyn til økonomisk teori har Schumpeter, Walras, Coase, Estrup og Kirzner forskellige entreprenøropfattelser, der dog i vid udstrækning er komplementære eller delvist indeholdt i hverandre. Specielt Coase (1937) forklarer hierarkiers vækst ved entreprenørfunktionens afvejning af, om en transaktion mest effektivt gennemføres på et marked eller i et hierarki. Begrænsninger på hierarkiers vækst skyldes ifølge Coase (1937) bl.a. aftagende marginalt afkast af entreprenørfunktionen i hierarkiet. Betydningen af entreprenorbegrebet hos de øvrige her nævnte fire økonomer er beskrevet mere indgående i Elkjær (1988).

Et dansk empirisk arbejde, der udføres af Danmarks Statistik, er beskrevet i Per Vejrup Hansen, Ruth Emerek & Søren Leth-Sørensen (1991). Projektet omfatter oprettelse af databasen "IDA", der muliggør f.eks. analyse af en population af virksomheder over tid ved hjælp af person- og virksomhedsnumre. Herved undgås bl.a. den ulempe, der knytter sig til momsregisteret, hvor omdannelse af en virksomhed fra f.eks. enkeltmandsvirksomhed til selskab uanset strukturel, fysisk kontinuitet registreres som nedlæggelse af én virksomhed og oprettelse af en ny virksomhed. En anden form for empirisk arbejde er Bruce D. Meyer (1990), der indeholder en undersøgelse af sammenhængen mellem etnisk oprindelse og tilbøjeligheden til at etablere selvstændig virksomhed.

Empirisk innovationsforskning med udgangspunkt i bl.a. Schumpeter er foretaget af Edwin Mansfield (1963), der senere er fulgt op af Edwin Mansfield (1983). Et andet eksempel er R.S. Hartman & D.R. Wheeler (1979).

Mht. *business* er klassikeren i den teoretisk og psykologisk betonedede entreprenørforskning David C. McClelland (1961), hvori betydningen af "the need to achieve" fremhæves som den centrale entreprenøregenskab. En vanskelighed ved bidrag af denne art er, at det er vanskeligt at skelne ønskværdige egenskaber hos en entreprenør fra ønskværdige egenskaber i almindelighed.

I en række arbejdsrapporter fra *Harvard Business School* har Howard H. Stevenson argumenteret for betydningen af, at der udarbejdes en erhvervsøkonomisk teori med en markant funktionel entreprenøropfattelse. Dette gælder f.eks. Howard H. Stevenson & Susan Harmeling (1989).

Nogle af de efter min vurdering interessante empiriske undersøgelser af entreprenører som personer findes i et dansk bidrag, Nils Groes (1973) og den nyere amerikanske undersøgelse Benjamin Gilad, S. Kaish & J. Ronen (1988).

Det ligeledes danske "LOKE"-projekt har bl.a. til formål at kortlægge entreprenorbegrebet som en funktion i et lokalsamfund. Projektet og dets arbejdsmetoder er beskrevet i Henrik Herlau & Helge Tetzschner (1990).

Ud over de her nævnte otte kategorier anvendes der entreprenørbegreber i tværvindenskabelige discipliner som f.eks. økonomisk historie. Et eksempel findes hos Birgit Thomsen (1980), hvor et af kapitlerne hedder: "Entreprenøren og forskningen". Der anvendes ligeledes entreprenørbegreber i f.eks. antropologi, hvilket imidlertid falder uden for denne artikels rammer.

5. Som afslutning skal der gives nogle eksempler på, hvorledes entreprenørbegrebet kan anvendes.

Både Walras, Schumpeter og Kirzner anvender entreprenørfunktionen som en determinerende funktion ved forklaring af økonomisk dynamik. Der er i øvrigt bemærkelsesværdige ligheder mellem de måder, hvorpå de nævnte tre økonomer i deres teoretiske fremstilling introducerer entreprenørfunktionen som den funktion, der bryder med et økonomisk kredsløb, der gentager sig uden forandring.

Schumpeter er i øvrigt (også på dette punkt) modsætningsfyldt: Schumpeter anser entreprenørfunktionen for den centrale forklaring på økonomiske konjunkturer og vækst. Men uanset at Walras er en økonom, der - antagelig utilsigtet - har bidraget til at eliminere entreprenørbegrebet fra økonomisk teori, betegner Schumpeter i sin teorihistorie Walras således: "so far as pure theory is concerned, Walras is in my opinion the greatest of all economists" (1954, p. 827). Det modsætningsfyldte er i øvrigt en af forklaringerne på, at Schumpeters bidrag aldrig dannede skole. Som professor P. Nørregaard Rasmussen engang formulerede det: Schumpeter er ikke særlig præcis i sin fremstilling, men giver ofte anledning til en frugtbar teoretisk diskussion.

En anvendelse af et entreprenørbegreb ved forklaring af organisatorisk dynamik forekommer i min Ph. D. afhandling, hvor jeg har defineret et entreprenørbegreb, der kan anvendes ved forklaring af hierarkiers vækst. I denne forbindelse forklares hierarkiers udvikling og størrelse som bestemt af en ligevægt mellem på den ene side tendenser til hierarkidannelse og på den anden side teknisk udvikling, markedsdynamik, hierarkisk træghed og institutionsdannelse. På denne måde kan entreprenørbegrebet anvendes som et led i en videre udvikling af den tradition, der har Coase (1937) og Williamson (1985) som grundlag.

Litteratur

- Baumol, William J. 1968. The entrepreneur. Entrepreneurship in economic theory. *The American Economic Review* 58: 64-71.
- Cantillon, R. 1755. *Essai sur la Nature du Commerce en Général*. Edited with an English Translation and other material by Henry Higgs. (First ed. 1931). Reprinted 1964. New York.
- Casson, Mark. 1982. *The Entrepreneur: An Economic Theory*. Oxford.
- Chamley, Christophe. 1983. Entrepreneurial abilities and liabilities in a model of self-selection. *Bell Journal of Economics* 14: 70-80.
- Clark, John B. 1899. *The Distribution of Wealth. A Theory of Wages, Interest, And Profits*. London.
- Coase, R.H. 1937. The nature of the firm. *Economica N.S.* 4: 386-405.
- Cole, Arthur H. 1968. The entrepreneur. In-

Ud over de her nævnte otte kategorier anvendes der entreprenørbegreber i tværvindenskabelige discipliner som f.eks. økonomisk historie. Et eksempel findes hos Birgit Thomsen (1980), hvor et af kapitlerne hedder: "Entreprenøren og forskningen". Der anvendes ligeledes entreprenørbegreber i f.eks. antropologi, hvilket imidlertid falder uden for denne artikels rammer.

5. Som afslutning skal der gives nogle eksempler på, hvorledes entreprenørbegrebet kan anvendes.

Både Walras, Schumpeter og Kirzner anvender entreprenørfunktionen som en determinerende funktion ved forklaring af økonomisk dynamik. Der er i øvrigt bemærkelsesværdige ligheder mellem de måder, hvorpå de nævnte tre økonomer i deres teoretiske fremstilling introducerer entreprenørfunktionen som den funktion, der bryder med et økonomisk kredsløb, der gentager sig uden forandring.

Schumpeter er i øvrigt (også på dette punkt) modsætningsfyldt: Schumpeter anser entreprenørfunktionen for den centrale forklaring på økonomiske konjunkturer og vækst. Men uanset at Walras er en økonom, der - antagelig utilsigtet - har bidraget til at eliminere entreprenørbegrebet fra økonomisk teori, betegner Schumpeter i sin teorihistorie Walras således: "so far as pure theory is concerned, Walras is in my opinion the greatest of all economists" (1954, p. 827). Det modsætningsfyldte er i øvrigt en af forklaringerne på, at Schumpeters bidrag aldrig dannede skole. Som professor P. Nørregaard Rasmussen engang formulerede det: Schumpeter er ikke særlig præcis i sin fremstilling, men giver ofte anledning til en frugtbar teoretisk diskussion.

En anvendelse af et entreprenørbegreb ved forklaring af organisatorisk dynamik forekommer i min Ph. D. afhandling, hvor jeg har defineret et entreprenørbegreb, der kan anvendes ved forklaring af hierarkiers vækst. I denne forbindelse forklares hierarkiers udvikling og størrelse som bestemt af en ligevægt mellem på den ene side tendenser til hierarkidannelse og på den anden side teknisk udvikling, markedsdynamik, hierarkisk træghed og institutionsdannelse. På denne måde kan entreprenørbegrebet anvendes som et led i en videre udvikling af den tradition, der har Coase (1937) og Williamson (1985) som grundlag.

Litteratur

- Baumol, William J. 1968. The entrepreneur. Entrepreneurship in economic theory. *The American Economic Review* 58: 64-71.
- Cantillon, R. 1755. *Essai sur la Nature du Commerce en Général*. Edited with an English Translation and other material by Henry Higgs. (First ed. 1931). Reprinted 1964. New York.
- Casson, Mark. 1982. *The Entrepreneur: An Economic Theory*. Oxford.
- Chamley, Christophe. 1983. Entrepreneurial abilities and liabilities in a model of self-selection. *Bell Journal of Economics* 14: 70-80.
- Clark, John B. 1899. *The Distribution of Wealth. A Theory of Wages, Interest, And Profits*. London.
- Coase, R.H. 1937. The nature of the firm. *Economica N.S.* 4: 386-405.
- Cole, Arthur H. 1968. The entrepreneur. In-

- troductory remarks. *American Economic Review* 58: 60-63.
- Elkjær, Jørgen Ravn. 1988. Entreprenøren og foretageren i økonomisk teori. *National-økonomisk Tidsskrift* 126.1: 96-111.
- Estrup, Hector. 1977. *Essays in the Theory of Income Creation*. København.
- Gilad, Benjamin, S. Kaish & J. Ronen. 1988. *The Entrepreneurial Way With Information*. Working Paper. New York: Center for Entrepreneurial Studies, N.Y. University.
- Groes, Nils. 1973. *Finansieringsmønstre i Industrien*. København.
- Hansen, Per Vejrup, Ruth Emerik & Søren Leth-Sørensen. 1991. *IDA - en integreret database for arbejdsmarkedsforskning. Hovedrapport*. København.
- Hartman, R.S. & D.R. Wheeler. 1979. Schumpeterian waves of innovation and infrastructure development in Great Britain and the United States: the Kondratieff cycle revisited. *Research in Economic History* 4: 37-85.
- Herlau, Henrik & Helge Tetzschner. 1990. *Danske iværksættere - model 2: Innovation, netværksopbygning og projektledelse*. København.
- Kihlstrom, Richard E. & Jean-Jacques Laffont. 1979. A general equilibrium entrepreneurial theory of firm formation based on risk aversion. *Journal of Political Economy* 87: 719-748.
- Kirzner, Israel M. 1973. *Competition and Entrepreneurship*. Chicago.
- Kjeldsen, John. 1989. *Den internationale entreprenørforskning i et teoretisk og metodemæssigt perspektiv*. Working Paper No. 15 Århus: Institut for Markedsøkonomi. Handelshøjskolen i Århus.
- Leibenstein, Harvey. 1968. Entrepreneurship and development. *American Economic Review* 45: 348-59.
- Mansfield, Edwin. 1983. Entrepreneurship and management of innovation. I Backman (Ed.) *Entrepreneurship and the Outlook for America*. New York.
- Marshall, Alfred. 1920. *Principles of Economics*. Eighth Edition. Reprinted 1986. (First edition 1890). London.
- McClelland, David C. 1961. *The Achieving Society*. Princeton.
- Meyer, Bruce D. 1990. *Why Are There So Few Black Entrepreneurs?* Working Paper No. 3537. Cambridge, Mass.: National Bureau of Economic Research, Inc.
- Mill, John Stuart. 1848. *Principles of Political Economy with some of their applications to social philosophy*. Reprinted 1973. Clifton.
- Mossin, Axel. 1978. Arbejdsledelseslignevægt og foretager-initiativ. *Nationaløkonomisk Tidsskrift* 116.2: 195-207.
- Ricketts, Martin. 1987. *The Economics of Business Enterprise*. New York.
- Say, Jean-Baptiste. 1826. *Traité d'Économie politique*. (Premier edition 1803). Paris.
- Schumpeter, Joseph A. 1934. *The Theory of Economic Development*. Reprinted 1978. Oxford.
- Schumpeter, Joseph A. 1939. *Business Cycles: A Theoretical, Historical, and Statistical Analysis of the Capitalist process*. Vol. I & II. New York.
- Schumpeter, Joseph A. 1954. *History of Economic Analysis*. London.
- Smith, Adam. 1776. *An Inquiry into the Nature and Causes of The Wealth of Nations*. Fifth edition 1798. Edited by Edwin Cannan. Sixth edition 1950 (1. ed. 1904). Vol. I & II. Reprinted 1961, London.
- Stevenson, Howard H. & Susan Harmeling. 1989. *Entrepreneurial Management's Need For a More "Chaotic" Theory*. Working Paper 89-061. Harvard Business School.
- Thomsen, Birgit Nüchel. 1980. *Industrielle foretagere på Tuborg 1873-1885. Kilder og studier*. København.
- Walras, Léon. 1926. *Éléments d'économie politique pure*. (Premier édition 1874-77). Réimprimé 1952. Paris.
- Williamson, Oliver E. 1985. *The Economic Institutions of Capitalism, Firms, Markets, Relational Contracting*. New York.